

NAŠA SKUPNOST

IZDAJA ZA SLOVENIJO
LETO III STEV. 15
BEOGRAD
4. avgusta 1957
Izhaja dvakrat mesečno,
vsako drugo nedeljo
Cena 10 dinarjev
Letna naročnina 250 din

GLASILO PREDSEDSTVA ZVEZNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA JUGOSLAVIJE

AKTUALNA TEMA

PLANIRANJE IN KADRI

Pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov so na gospodarskem področju zelo pomembne. Občina je v razmerju do gospodarskih organizacij neposredni zastopnik skupnosti, medtem ko okraji širše regulirajo gibanja in pogoje gospodarskega življenja na svojem področju. Okraji in občine razpolagajo tudi s čedalje večjimi, sedaj že znatnimi sredstvi družbenih skladov. Njihove pristojnosti — posebno občin — pa potemtakem tudi odgovornost za gospodarski razvoj se lahko v prihodnje samo še bolj povečajo. Vse to postavlja pred občinske in okrajne ljudske odbore tudi pomembne naloge v planiranju gospodarskega razvoja svojega področja.

Zato se organiziranje službe za gospodarsko planiranje vsiljuje kot nujna potreba vseh okrajev in gospodarsko razvitih občin. To občutijo okraji in občine posebno v tem trenutku, ker je sedaj v toku izdelava perspektivnih planov. Danes ima namreč le malo okrajev dovolj dobro organizirano službo za planiranje, ki brez večjih težav in pravočasno lahko opravi vsa dela pri izdelavi perspektivnih planov. V nekaterih okrajih Srbije delajo zavodi za gospodarsko planiranje z zelo majhnim številom uslužbencev. Strokovna izobrazba kadrov v teh zavodih je nezadostna. So tudi taki primeri, da zavod za gospodarsko planiranje okraja, ki sicer spada med bolj razvite okraje, nima nobenega uslužbenca z dovršeno ekonomsko fakulteto.

Zato je ena izmed važnejših nalog okrajnih ljudskih odborov, da čim prej okrepijo službo za planiranje. Konkretiziranje gospodarske politike z lokalnimi perspektivnimi ali tekočimi družbenimi plani niti v prihodnje ne bo prepuščeno tem organom, ker je to delo, ki terja angažiranje družbeno političnih in gospodarskih organizacij, njihovih združenj kakor tudi vseh drugih činiteljev, a posebno ljudskih odborov. Pa vendar ne more miniti uspešno opravljanje tako velikega in pomembnega dela, kakor je izdelava perspektivnih planov, brez težav, kolikor ne bomo imeli dobro organizirane službe za planiranje. Te niso potrebne samo sedaj, ko se izdeluje perspektivni plani, temveč bodo imele svoje popolno opravičilo tudi v prihodnje.

DELAJMO VEČ V KOOPERACIJI

Odgovori Franca Leskoška na vprašanja »Naše skupnosti«

Brez produktivnejšega dela in večje proizvodnje materialnih dobrin ter uslug ni mogoče učinkovito delati za izboljšanje življenjskega standarda. To je postalo spoznanje, s tem samim pa tudi prvina zavesti širokega kroga delovnih ljudi naše države, ki se v mestu in na vasi, v kmetijstvu in drugih vejah — skratka na vseh področjih družbene proizvodnje — z množično podjetnostjo resno prizadevajo, da bi proizvajali bolje in več, zavedajoč se, da je to edina realna osnova, na katero se opira zadovoljitev družbenih potreb in potreba vsakega posameznika, a tudi ves družbeni napredek. V zvezi z naporom, ki se jih v tem pogledu lotevajo delavski sveti kot organizatorji in upravljalci proizvodnje, se je naš urednik obrnil na tovariša Franca Leskoška, predsednika komisije za delovno storilnost in delovne odnose, in ga zaprosil, da odgovori na nekatera vprašanja s tega področja.

VPRASANJE: VI NEPOSREDNO SPREMLJATE ŽIVLJENJE DELOVNIH KOLEKTIVOV IN DEJAVNOST DELAVSKIH SVETOV. KATERI UKREPI DELAVSKIH SVETOV SO PO VAŠEM MNEJNU IMELI NAJPOZITIVNEJSI VPLIV NA POVEČANJE PROIZVODNJE IN DELOVNO STORILNOST. KAKOR TUDI, KATERE SO OSNOVNE SLABOSTI TEH ORGANOV DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA PRI REŠEVANJU TEH VPRASANJ?

ODGOVOR: Točno je, jaz spremljam življenje delovnih kolektivov in delo organov delavskega samoupravljanja. Kakor vam je znano, so delavski sveti osnovna institucija, ki daje pečat vsej naši družbeni ureditvi. Zato je njihov pomen mnogo večji in se ne omejuje samo na proizvodno področje. Toda, če se omejimo tudi na samo proizvodnjo, se moramo spomniti, da smo imeli strogo centralistično planiranje in administrativno vodenje podjetij. Takrat je bila proizvodnja planirana do podrobnosti, surovine prav tako. Včasih se je planiralo preveč, včasih pa premalo. Cene so bile določene, namesto prodaje pa smo opravljali distribucijo. Podjetju smo odredili, kaj bo, kako bo in koliko bo proizvajalo. V takih razmerah je bila iniciativa delavcev majhna, ali pa je sploh ni bilo. De-

lovni kolektiv ni imel druge naloge, kakor da izvršuje to, kar je dobil od zgoraj, kar je bilo planirano.

Planirana je bila tudi delovna sila, pogosto brez stvarnih in znanstvenih norm. Od tod se je v podjetjih nabralo tudi preveč delovne sile. Vse to skupaj pa je moralo vplivati na proizvodnjo in delovno storilnost.

Ko so delovni kolektivi začeli upravljati podjetja, je nastal nov položaj. Res je, da tudi tedaj stvar ni takoj napredovala in brez težav. Potrebno je bilo pridobiti si izkušnje in se učiti v sami praksi upravljanja. Zato smo imeli v tem času razne slabosti, pomanjkljivosti in druge negativne pojave, ki so vplivali, da se produktivnost ni povečala. Vse to je popolnoma normalno in razumljivo, posebno če upoštevamo nepravilnosti, ki so nam jih v tem času delali iz inozemstva. Vendar zaradi pomoči, ki so jo nudili delavskim svetom organi oblasti, Zveza komunistov in sindikat, so ti prvotne slabosti in pomanjkljivosti ugotavljali in odpravljali, se iz prakse učili in postali tak činitelj, brez katerega si niti ne moremo zamisliti nadaljnega napredka našega gospodarstva in družbe v celoti. Delavsko samoupravljanje je dvignilo upravljanje gospodarstva na višjo raven in odprlo

(Nadaljevanje na 2. strani)

Na četrti in peti strani objavljamo:

Gospodarstvo v prvi polovici leta